Analize și opinii

Sorin Faur: “Am un dispreț entuziast pentru ciripitorii la Securitate.”

Acum 14 minutes 11 Vizualizari 3 Timp de citire

Am un dispreț entuziast pentru ciripitorii la Securitate. Mai ales pentru cei plătiți cu contract/angajament la prestarea acestui serviciu mizerabil. Pentru ciripitorii din convingere sau din interes cățărător mă animă un soi amestecat de milă cu silă.

M-a ferit bunul Dumnezeu. Cu sinceritate și fără ipocrizii eroice, nu știu de cît curaj aș fi fost capabil dacă eram forțat să colaborez. Cert e că refuzam dacă mi s-ar fi propus fără constrîngeri. Repet, m-a ferit Dumnezeu.

N-am avut încă tăria să aflu ce o fi în dosarul meu (sigur există), de groază că voi găsi acolo delațiuni ale unor apropiați. Și nu știu încă dacă voi face vreodată pasul exploratoriu.

Știu însă legislația din epocă. Fără s-o fi încasat personal, am trăit-o ca martor direct în casa unei rude dragi. Pe scurt: un prieten din copilărie al unchiului meu, plecat legal în Germania, revine după vreo zece ani în România. Vizită surpriză. Bucurie, povești, șprițuri cu muzici care s-au întins pînă după ora 4 dimineața. La ora 6:30, un milițian și un civil au sunat la ușă și l-au invitat politicos pe unchiul meu la secție, unde a dat o declarație amănunțită despre ce a discutat cu neamțul.

Te puteai opune? Da, însă te puteau lua pe sus, fiindcă orice interacțiune cu un cetățean străin era obligatoriu raportabilă Miliției, potrivit legislației din anii ’80.

Dacă își puneau mintea cu cineva, acel cineva putea fi interogat – legal! – inclusiv în situația în care un străin necunoscut îl întrebase ceva banal pe stradă, iar întrebatul nu raporta organelor banalul schimb de vorbe.

permanent pe neamțul vizitator și au așteptat în mașină ca neamțul să plece de la cheful ad-hoc din apartamentul de bloc al unchiului meu. Apartament pe care tovarășii l-au nimerit din prima, n-au deranjat alți vecini de pe scară. Deh, vremuri de căcat!

Povestesc asta pentru prietenii care n-au degustat Epoca de Aur și care probabil că se cred zmei. Azi e firesc să te crezi așa, ceea ce este minunat. N-aș recomanda însă nici astăzi un test de curaj cu convocare la procuratura și, eventual, o noapte de arest. Nu-i deloc exclus să-ți temperezi nițeluș măcar autoadmirația, dacă nu cumva și asprul diagnostic pe care ești tentat să-l dai, de exemplu, “cazului Antonescu”.

Autor: **Sorin Faur**

Despre autor

editor